

Grace Vlam är en nioårig flicka som bor i Nederländerna 1940 under andra världskriget. Nazityskland har just börjat attackera Nederländerna.

BOOM! BOOM!

Klockan var tre på morgonen och staden höll på att bombas. Ena minuten hade Grace sovit i sin säng, och i nästa sa pappa till alla att ta skydd. Nu satt Grace ihopkrupen under köksbordet med sin pappa, mamma och

sina yngre bröder Heber och Alvin. Hon kunde höra bullret av explosioner och glas som splittrades ute. Det lät så högt!

”Vad kommer att hända med oss?” frågade Grace pappa.

Pappa smekte hennes hår. ”Jag vet inte”, sa han.

”Men vi ber en bön.”

Familjen Vlam höll om varandra.

”Käre himmelske Fader”, bad pappa, ”vi ber dig beskydda vår familj.”

Efter ett tag blev det tystare. Det hördes inga fler explosioner. De hade klarat sig!

Mamma tog Graces hand och log mot henne.

”Kommer du ihåg när vi beseglades i templet?”

Grace nickade. När de flyttade från Indonesien till Nederländerna hade de möjlighet att åka till Utah och beseglas i Salt Lake-templet.

”Vad som än händer tar Gud hand om vår familj”, sa mamma.

Nästa dag hörde Grace flyglarm när hon var ute på stadens torg. Hon tittade upp och såg flygplan rakt

ovanför henne, med svarta små saker som föll ner från dem. Hon stod där och stirrade med vidöppen mun.

En man ropade åt henne: ”Spring! Det där är bomber!”

Grace rusade hem. Hjärtat bankade när hon äntligen kom in genom ytterdörren.

Nazisterna – som var regeringsledare i Tyskland – tog officiellt över Nederländerna några dagar senare. Ibland fängslade de personer som hade varit militärofficerare. Eftersom pappa hade varit officer i nederländska militären bevakades han noga av nazisterna.

”Men det kommer inte att hända pappa”, tänkte Grace. ”Vi är medlemmar i kyrkan, och pappa är ledare i missionspresidentskapet. Gud beskyddar honom.”

Efter bombningarna var familjen Vlam tvungen att lämna sin stad. En dag i den nya skolan hörde Grace hur andra elever viskade.

”Några blev tillfångatagna i dag!”

”Kommer de någonsin tillbaka?”

Grace blev rädd. Var pappa okej? Hon sprang hem så fort hon kunde. När hon störtade in genom dörren såg hon mamma i hallen.

”Är det sant?” frågade Grace. ”Är pappa borta?”

Mamma sa inget, men Grace förstod på mammas sorgsna ögon att pappa hade blivit bortförd. Han var krigsfånge. Grace lutade sig mot väggen. Hon var till och med rädd för att gråta.

Vad gör vi nu? tänkte hon.

I det ögonblicket hörde Grace en röst som sa: ”Du får se din pappa igen.” Rösten var lugn och tydlig. Grace visste att det var den Helige Andens röst. Den fick henne att känna sig lite bättre till mods.

Hon visste inte exakt vad som skulle hända, men hon visste att hennes himmelske Fader skulle ta hand om henne och hennes familj.

Fortsättning följer ... ■

Författaren bor i New Jersey, USA.

En röst som gav frid

Megan Armknecht

Baserad på en sann berättelse

ILLUSTRATIONER REBECCA SORGE

”Vad som än händer tar Gud hand om vår familj”, sa mamma.